

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

เทวดาไม่รับ

อบรมพระเจ้ามีด วันปวารณาออกพรรษา

การปวารณาตัวพระพากันทราบทั่วกัน วันนี้เป็นวันปวารณาเรียกมหาปวารณา ท่านถือเป็นเรื่องราวสำคัญมากที่สุด การปวารณาตัวคือให้ละทิฐิมานะ ไม่ให้สำคัญว่า ตัวมีความรู้ความฉลาดหรือตัวเป็นอาวุโส การปวารณาตัวเรียกว่าการลดทิฐิมานะ ไม่ให้มีอยู่ภายในตัวและการแสดงออกต่อกันไม่ให้มีทิฐิมานะ ใครผิดใครถูกประการใดให้ ตักเตือนกันได้ ท่านเรียกว่าปวารณา ลดทิฐิมานะให้เป็นเหมือนผ้าขี้ริ้ว ทำตัวเป็นผ้าขี้ริ้ว ต่อธรรม ธรรมคืออาวุโส ภัณฑะ ให้เคารพกันเป็นชั้นๆ ด้วย ความผิดถูกชั่วดีนี้ให้ ยอมรับกัน ไม่ว่าจะอาวุโส ไม่ว่าจะกันเคยยอมรับกันทั้งนั้น ท่านเรียกว่าปวารณา

ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะพระเรา อย่าทำเหลาะๆ แหละๆ การปกครองหมู่ เพื่อนเวลานี้ไม่เหมือนแต่ก่อนนะผม เหมือนหุหนวกตาบอดไปอย่างนั้น แต่ก่อนกับ ปัจจุบันนี้มันเข้ากันไม่ได้แหละ หุหนวกตาบอดทุกวันนี้ แต่ก่อนไม่ได้นะ เดียวนี้มันก็ อย่างว่าเฒ่าแก่มาแล้วไม่ค่อยได้สนใจกับอะไร ตั้งแต่ตัวเองก็ล้มลุกคลุกคลานอยู่เวลานี้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจกันทุกคน

ข้อวัตรปฏิบัติแสดงความสามัคคีต่อกัน ลดลงทุกอย่างความขี้เกียจขี้คร้าน เหล่านี้ไม่ให้มี ถึงกาลเวลาแล้วให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ กิจส่วนรวมเป็นการแสดงออก เรื่องน้ำใจต่อกันและกัน ถ้าขาดกิจส่วนรวมแล้วพระเหล่านี้เหลวไหล กิจส่วนรวมเป็น สำคัญมาก อยู่ลำพังคนเดียวใครไม่ค่อยทราบกัน แต่เวลาออกมาแสดงกิริยาความ สามัคคีต่อกัน หรือไม่สามัคคีซึ่งใจจะทราบกันทันที ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคี หน้าที่การงานข้อวัตรปฏิบัติเป็นเรื่องของเรา ทำเพื่อเรา แม้จะทำงานกันก็ทำเพื่อเรา ทำอยู่ที่ไหนไม่ให้เปลืองสติ สติให้ตั้งอยู่ตลอดเวลาสำหรับนักปฏิบัติ จะไม่ลืมเนื้อลืม ตัวอย่างง่ายตาย ต้องมีสติตลอด

ถ้าไม่มีสติใช้ไม่ได้นะ เรื่องสตินี้ใช้ตลอดเวลาทุกอิริยาบถไม่มีเว้น คือสติ ท่าน จึงบอกว่า สติ สัพพตถ ปตฺถิยา สติจำต้องปรารภนาในที่ทั้งปวง ไม่เลือก ความ เคลื่อนไหวไปมา ยืน เดิน นั่ง นอน มีสติตลอดเวลา ก็เลสเกิดไม่ได้นะ ถ้ามีสติอยู่แล้ว ก็เลสเกิดไม่ได้ ก็เลสจะเกิดขึ้นทางสังขาร พอเราเปลืองผัสสังขารจะปรุงออกแล้ว นั่นคือ สังขารของกิเลส ถ้าไม่ถึงขั้นสังขารที่เป็นธรรมล้วนๆ โดยอัตโนมัติแล้วเป็นกิเลสแทบ ทั้ทั้งนั้น ถ้าสังขารเป็นมรรคแล้ว สติปัญญาอัตโนมัติ สังขารนั้นเป็นธรรม เป็นธรรมแทบ ทั้ทั้งนั้น ให้พากันจำเอา สังขารนี้จะเป็นตัวสมุทัย มันดันออกออยากให้คิดให้ปรุงเรื่องนั้น

เรื่องนี้ สติจับไว้ไม่ให้มันคิด มันจะมีมากขนาดไหนก็ออกไม่ได้ ผมเคยทำมาแล้วเรื่องเหล่านี้มาสอนหมู่เพื่อนจึงไม่สงสัยว่าจะผิดไป เอาจนกระทั่งอกจะแตกมันอยากคิดอยากปรุง

เพราะจิตเราเคยเสื่อมมาตั้งปีกับห้าเดือน ทดสอบหาเหตุหาผลก็ไม่ได้ ถึงเวลาแล้วมันก็เสื่อม เราพยายามไล่ขึ้นไปเหมือนไสครกขึ้นภูเขานั้นแหละ ๑๔-๑๕ วันไปถึงเจริญผลสุกเย็นใจสบายใจได้ ๒ คืนเท่านั้น คืนที่ ๓ ไม่เห็นมันเลย มันเสื่อมลงอย่างพรวดพราดๆ อะไรห้ามไม่อยู่ทั้งนั้น เลยมาวินิจฉัยด้วยตัวเอง เพราะตอนนั้นเรากำหนดเฉพาะจิต เราไม่ได้ใช้คำบริกรรม มันเปลวไปได้นี่ เพราะฉะนั้นมันจึงเสื่อมได้ซิ ที่นี้พอมาพิจารณาเป็นที่แน่ใจในการตกลงตัวเองว่า ตั้งแต่นี้ต่อไปเราจะไม่ให้เปลวสติด้วยคำบริกรรม จะเอาคำบริกรรมติดกับจิตไว้ตลอด

ที่นี้ก็เอาจริง ผมไม่ใช่คนทะเลาะแหยะนะพูดจริงๆ ไม่ใช่คุย ว่าอะไรเป็นนั่นจริงๆ พอว่าเอาคำบริกรรมกับสติจับติดไว้กับจิตเลย ตั้งแต่นี้ต่อไปไม่ให้เปลว พอว่านั้นก็เหมือนวาระขังตั้งเพ็งนักมวยต่อยกันเลย นี่ลั่นใจลงเป็นที่แน่ใจแล้วก็บริกรรมตลอดเลยไม่ให้เปลว ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่ยอมให้เปลวไปไหนเลย ที่นี้ความอยากคิดอยากปรุงมันแสดงฤทธิ์เดชขึ้นมา มันอยากคิดอยากปรุง บังคับไว้ด้วยสติกับคำบริกรรมภาวนา

วันแรกนี้หนักมากทีเดียว เหมือนตกรกทั้งเป็นอกจะแตก แต่มันก็คิดไม่ได้ เพราะเราไม่ให้คิด นั่นละที่นี้กิเลสมันก็เกิดไม่ได้ คำบริกรรมนี้เป็นคำของธรรมอบรมจิตใจรักษาจิตใจ ใจเมื่อสังขารตัวกิเลสไม่รบกวนมันก็จะดวงสบายเย็นไปๆ สงบ นี่ก็สงบได้ จากนั้นก็ต่อไปเรื่อยไม่ให้เปลว จนกระทั่งตั้งจิตได้ถึงขั้นที่เจริญแล้วเสื่อมไม่เสื่อม ค่อยขึ้นไปเรื่อยๆ จึงจับได้แน่นอนว่านี่เป็นเพราะขาดคำบริกรรม สติเปลวไปตรงนี้ละ พอมันไม่เปลวแล้วมันก็ไม่เสื่อม นี่ละเราจับไว้ขนาดนั้นนะแล้วไม่เสื่อมเลย

มันสงบลงถึงขนาดที่ว่า บริกรรมติดๆ กันไปนี่ เมื่อจิตเข้าสู่ความสงบแล้วคำบริกรรมหายเลย ปรุงก็ไม่ขึ้น ก็สงสัยตัวเอง ทำไมจึงบริกรรมไม่ได้เพราะเหตุไร มันบริกรรมไม่ได้เลยขาดตรงนั้น นี่ก็ไม่ออกเลยนี่ก็ไม่ขึ้น ก็ยังเหลือตั้งแต่ความรู้ที่ละเอียดเอาสติจับไว้ที่ความรู้แทนคำบริกรรม เอาอย่างนั้นตลอดมา มันก็เจริญขึ้นได้เรื่อยๆ นี่ละการทำเบื้องต้นเป็นอย่างนั้น ให้พากันจำเอา ความพากเพียรอย่าลดละ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติจริงๆ เรื่องความพากเพียร

สอนหมู่เพื่อนให้ตั้งใจภาวนา เรื่องสติอยู่ที่ไหนอย่าให้เปลวนะ นี่ละคือความเพียร ทำข้อวัตรปฏิบัติจิตอยู่กับตัวไม่ให้เปลว สติควบคุมไว้ไม่ให้เปลวละ ถ้ามีสติควบคุมอยู่ไม่เปลว ถ้าเปลวเมื่อไรเป็นคิดเป็นปรุง นั่นละสร้างกิเลสขึ้นมาแล้ว เอาไฟเผาตัวละ

จิตถ้าเจริญแล้วก็เสื่อมได้ ถ้าสติติดอยู่แล้วไม่เสื่อม ตั้งขึ้นได้ๆ พอไปถึงขั้นสงบก็ให้สติติดอยู่กับความสงบ เมื่อถึงขั้นสงบจริงๆ แล้วคำบริกรรมมันก็ไม่จำเป็น มันจะเด่นอยู่ที่ความรู้ ให้สติจับอยู่ที่ความรู้ก็ต่อกันไปเรื่อยๆ พวกกันจำเอา เอาละพวกกันกราบเสีย

หลังจ้งหัน

วันนี้เป็นวันปวารณาออกพรรษา ทั่วประเทศไทยปวารณาวันนี้ ปวารณา แปลว่า เปิดโอกาสให้กันและกันทั่วแดนแห่งสังฆมณฑล คือเปิดโอกาสให้แนะนำตักเตือนกันได้ ไม่ให้ถือทิฐิमानะฐานะสูงต่ำประการต่างๆ เหนือธรรมเหนือวินัย ธรรมวินัยท่านแสดงไว้แล้ววันนี้เป็นวันปวารณา เป็นวันเปิดโอกาสให้กันและกันสำหรับพระสงฆ์ไทยเรา เรียกว่าปวารณาในพระสงฆ์ สงฆ์ มนุสส ปวาเรมิ ข้าพเจ้าขอปวารณาตัวต่อสงฆ์ ทิฏฐุณ วา ได้เห็นกิติ สุติน วา ได้ยินกิติ ปริสุงกาย วา ทำให้เคลือบแคลงสงสัยกิติในอาการของข้าพเจ้าที่ไม่ชอบธรรม ผิดพลาดประการใด เราจะยอมรับ เราจะปฏิบัติตัวแก้ไขตามนั้น นี่เป็นคำปวารณากัน พระพุทธเจ้าเปิดโอกาสให้แนะนำตักเตือนสั่งสอนกันได้ ท่านสอนว่าอย่างนั้น แนะนำสั่งสอนแล้ว จากนั้นผู้รับจะปฏิบัติตามด้วยความพอใจทุกอย่าง

วันนี้เป็นวันเปิดโอกาสให้กัน ถ้าตามหลักธรรมหลักวินัยหลักศาสนาของพระพุทธเจ้าแล้ว ท่านเปิดโอกาสให้กันตลอดเวลา ให้แนะนำตักเตือนสั่งสอนหรือดูต่าวากกล่าวได้ในความเป็นธรรม ท่านปวารณากันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นพระสงฆ์ที่มุ่งอรรถมุ่งธรรมจึงเปิดตัวไว้ตลอดสำหรับบรรพชิตธรรมจากผู้แนะนำสั่งสอนประการใด หนักเบาเล็กน้อย ยอมรับปฏิบัติตาม ท่านว่าปวารณา คือเปิดโอกาสให้

คนเราเมื่อเปิดโอกาสให้กันและกันแล้วก็อยู่กันเป็นผาสูก พระสงฆ์ก็อยู่เป็นผาสูก เราขอชมวัดป่าบ้านตาด บรรดาพระสงฆ์ที่มาจากทั่วประเทศไทยและทั่วโลก มาจากประเทศนั้นประเทศนี้ ที่มาอาศัยอยู่นี้ ไม่เคยมีความขัดแย้ง ไม่เคยมีการทะเลาะเบาะแว้งและไม่ลงรอยกันแม้แต่น้อย ไม่ปรากฏเลย ตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาดมา รับก็เรียกว่าพระทั่วประเทศไทยทุกภาค วัดป่าบ้านตาดเป็นวัดของพระทุกภาคและทั่วโลก พวกฝรั่งมังค่าที่ไหนมาเต็มไปหมด ท่านเหล่านี้ท่านไม่ได้แบกฐานะของท่านมาอวดธรรม แบกฐานะของท่านมาอวดศาสนานะ ท่านไม่แบก ท่านทิ้งไปหมด

เหมือนครั้งพุทธกาล มีพระราชามหากษัตริย์เป็นสำคัญ ซึ่งมีจำนวนมากออกมาบวชในพุทธศาสนา ไม่ได้แบกความเป็นกษัตริย์ ยศถาบรรดาศักดิ์ ทุกอย่างตัดทิ้งไปหมดเลย ออกมาเฉพาะองค์ท่าน อุปสมบทเสร็จแล้วก็เข้าป่าบำเพ็ญสมณธรรม สำเร็จธรรมขึ้นมาเป็นชั้นๆ ตั้งแต่อริยบุคคลขั้นต่ำ โสดา สกิทา อนาคา อรหันต์ นี่ธรรมที่ท่านสำเร็จมาจากป่า ที่เรียกว่ามหาวิทยาลัยป่า ครั้งพระพุทธเจ้าเป็นมหาวิทยาลัยมา

ก่อนแล้ว มหาวิทยาลัยของพระพุทธเจ้าอยู่ในป่าในเขา เวลาบวชแล้วสอนพระไล่พระ พระก็คือลูกของท่านนั่นเอง ท่านไล่ลูกของท่านเข้าอยู่ในป่าในเขา รุกขมุขเสนาสน์ นิสสหาย ปพพชชา ตตถ เต ยาวซีวี อุตสาโท กรณียโย บรรพชาอุปสมบทแล้ว ให้เธอทั้งหลายไปเที่ยวอยู่ตามรุกขมุขลุ่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื้อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ้ง ลอมฟาง อันเป็นสถานที่สะดวกสบายในการบำเพ็ญสมณธรรม ปราศจากสิ่งรบกวน และขอให้ท่านทั้งหลายจงพยายามอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด นี้ เป็นพระโอวาทของพระพุทธเจ้า

ในเบื้องต้นบวชมาพระจะต้องได้รับพระโอวาทข้อนี้ด้วยกันทุกองค์ ไล่เข้าป่าเข้าเขา บรรดาพระราชามหากษัตริย์ได้รับพระโอวาทข้อนี้แล้วเข้าป่าเข้าเขา สำเร็จออกมาเป็น สรรณ คัจฉามิ ของพวกเรา ของสัตว์โลกทั้งหลาย ด้วยความชอบธรรมอันหาที่เปรียบไม่ได้แล้ว นี่ละพระครั้งพุทธกาลเป็นอย่างนั้นเรื่อยมา ท่านไม่ถือเนื้อถือตัว ไม่ได้มีทิฐิमानะฐานะสูงต่ำอะไรไม่มี ท่านตัดออกหมดเลย

อย่างพระที่มาจากประเทศต่างๆ เช่นอย่างเมืองนอก ท่านเป็นเศรษฐีก็มีมาอยู่ที่นี่ ท่านไม่แสดงความเป็นเศรษฐีเลย ท่านมุ่งต่อความเป็นเศรษฐีธรรม ท่านมุ่งมาพึ่ง โอวาทจากครูบาอาจารย์ที่แนะนำสั่งสอน แล้วปฏิบัติไปด้วยความพอใจ ไม่ปรากฏว่ามีพระองค์ใดที่มาจากเมืองนอกก็ดี ในเมืองไทยก็ดี ได้อวดทิฐิมานะ หรือเอาสมบัติเงินทองเอาข้าวเอาของ เอายศถาบรรดาศักดิ์มาอวดศาสนธรรม อวดธรรมของพระพุทธเจ้า อวดครูบาอาจารย์นี้ไม่เคยมี สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้เราชมเชย ไม่เคยปรากฏเลยที่มาอยู่ที่นี่

แล้วพระที่จะทะเลาะเบาะแว้งกันในวัดในเวลานี้ก็ไม่เคยมี ตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาดมาจนกระทั่งบัดนี้ สมเจตนาที่ท่านมุ่งหมายมาเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริงๆ สมบัติเงินทองข้าวของ ความรู้ความฉลาดสามารถประการใดที่ท่านเคยครองอยู่ในความเป็นฆราวาส เวลาเข้ามาสู่ธรรมสู่ธรรมแล้วท่านถือธรรมเลิศยิ่งกว่าสมบัติทั้งหลายเหล่านั้น ท่านเทิดทูนธรรมด้วยการปฏิบัติด้วยความตั้งอกตั้งใจจริงๆ เรื่อยมา นี้ที่ควรชมเราก็ชม

พระมีน้อยเมื่อไร เมืองนอกเมืองนา ประเทศนั้นประเทศนี้ เต็มอยู่ในวัดป่าบ้านตาด ถ่ายเทกันออกไปเรื่อย พระในเมืองไทยเราก็เหมือนกัน ท่านมาท่านก็แบบเดียวกัน ท่านเป็นขนาดไหนก็ตาม ดอกเตอร์ดอกแต่ที่ไหนท่านก็ไม่สนใจ ท่านสนใจแต่ อรรถธรรมอย่างเดียวที่เลิศเลอครอบโลกธาตุ เรียกว่า โลกุตระธรรม แปลว่า ธรรมเหนือโลก โลกไหนก็ตามทั้งสามนี้ธรรมเหนือหมดทั้งนั้น ท่านมุ่งปรารถนาต่ออรรถต่อธรรม กราบไหว้บูชาธรรม ปฏิบัติตามธรรมนี้ตลอดมา

เพราะฉะนั้นในวัดนี้เท่าที่ผ่านมาแล้ว แต่ออกนอกกาลข้างหน้าไม่ต้องนำมาพูด พูดปัจจุบันย้อนหลังที่ควรจะได้ เพราะได้ผ่านมาเรียบร้อยแล้ว พูดได้ อย่างนี้เราก็ไม่เคยเห็นพระวัดนี้ทะเลาะเบาะแว้งกัน ด้วยทิวทัศน์ฐานะสูงต่ำ เอามาอดกันอย่างนี้ไม่เคยมี มีตั้งแต่มาศึกษาปรารถนาด้วยความสงบเย็นใจ ปฏิบัติตนตลอดเวลาอยู่ในป่า เพราะฉะนั้นในบริเวณศาลาลงนั้น(ศาลาใน) เราจึงกำหนดบริเวณให้อยู่ให้เที่ยว เช่น ศาลาลงอยู่ข้างใน ประชาชนที่มาก็ให้อยู่ในบริเวณนี้ นอกนั้นเป็นบริเวณของพระที่บำเพ็ญสมณธรรม ไม่ให้ไปรบกวนท่าน

เราสั่งอย่างเด็ดขาดเลยไม่ให้ใครเข้าไปยุ่ง ประชาชนก็ไม่มีใครเข้าไปยุ่ง นอกจากคนรับใช้พระเท่านั้นเป็นธรรมดา ก็ลูกของพระที่ใช้ประจำอยู่ในครัวเรือนหรือในวัดในกุฏิอื่นๆ เท่านั้นเอง เป็นคนสองคนสามคนเท่านั้น นี่ก็เป็นคนที่พระท่านไว้วางใจไม่จู้จี้จ้าน รู้จักกฎระเบียบของพระ ไปด้วยความสงบเสงี่ยมงามตา ไม่แสดงหูกแสดงตา ให้พระท่านเกิดความขัดข้องภายในใจไม่มี ประชาชนที่เข้าไปเกี่ยวข้องมีไม่กี่คน นอกนั้นไม่ให้เข้าไป ใครก็ตามไม่ให้เข้าไป ให้พระท่านบำเพ็ญสมณธรรม

สถานที่บำเพ็ญนั้นมีกุฏิอยู่ไม่กี่หลัง ที่รอบๆ ศาลาวัดภายใน นอกนั้นเป็นกระต๊อบกระแต็บๆ ไปหมดเลยอยู่ข้างใน ถ้าดูแล้วดูไม่ได้ เป็นเศรษฐีก็มีอยู่ในนั้นจะว่าไง เป็นดอกเตอร์ดอกแต่มีหมดอยู่ในนั้น ท่านอยู่ได้สบายๆ เพราะธรรมพอาอยู่ พระพุทธเจ้าเสด็จออกจากพระราชวัง ท่านทรงห่วงใยในหอปราสาทราชมณเทียรที่ไหน เข้าป่าเข้าเขา บิณฑบาตขอทานเขากินเหมือนคนทั่วๆ ไป ท่านเป็นกษัตริย์ท่านทำไม ท่านทำได้ลงคอ พิจารณาซิ

ในสมัยนั้นก็ยังไม่มีพุทธศาสนาที่ประกาศเรื่องการให้ทานเป็นพื้นเป็นฐาน แต่เป็นนิสัยของคนที่มีความเมตตาใคร่ใคร่ใฝ่ธรรมแล้ว เขาทำบุญให้ทานธรรมดา เวลาพระลัทธิใดก็ตามเข้าไปเที่ยวบิณฑบาต เรียกว่าบิณฑบาต เขาก็ให้ทานๆ ตามธรรมดา มา พระองค์ก็เสวยนั้นแหละ ครั้งแรกจะเสวยไม่ลง เพราะของนี้กับของในพระราชวังต่างกันยังงี้บ้าง พระองค์ก็น้อมเข้ามาหาพระองค์เอง ว่าอันนี้เป็นของไม่ควรอย่างนั้น ไม่ควรอย่างนี้ เป็นของสกปรกหรือเป็นอะไรนี้ พระองค์ชี้เข้ามาในพุงนี้เลย พุงของเราเนี่ยสกปรกยิ่งกว่าสิ่งภายนอก แล้วสิ่งภายนอกกับสิ่งนี้มันควรแก่กัน เพราะเป็นของสกปรกที่จะบำรุงซึ่งกันและกันให้เป็นอยู่ได้ในชีวิตของเราเอง ทำไมจึงเห็นว่ามันไม่ควร

อาหารอยู่ในท้องของเราเนี่ยสกปรกขนาดไหน ยังอยู่กันได้มาจนกระทั่งบัดนี้ อาหารภายนอกถึงจะตำหนิว่าเขาสกปรก แต่เวลาเข้ามาบำรุงภายในร่างกายนี้ก็เป็นการบำรุงร่างกายความสกปรกของร่างกายเต็มอยู่เนี่ยให้เจริญรุ่งเรือง ทรงธาตุทรงชันธุ์ไปได้ ทำไมจะกินไม่ได้ นั้นพระองค์บังคับนะ ของเรานี้สกปรกยิ่งกว่าภายนอก บังคับ

ให้สวย นั่นเห็นไหมพระพุทธเจ้า ท่านดีเข้าหาธรรมทั้งหมดนั่นแหละ จนได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา เป็นสิ่งที่เหลือเฟือที่ไหนพระพุทธเจ้าทรงผ่านมา ไม่มีคำว่าเหลือเฟือ มีแต่อดอยากขาดแคลนแร้นแค้นกันดารไปทั้งนั้น นี่ศาสนาดองค์เอกของเรา ออกมาจากสถานที่ขาดแคลน ได้รับความทุกข์ความลำบาก

บรรดาพระสงฆ์สาวกทั้งหลายที่ได้มาบวชกับพระพุทธเจ้า ได้รับพระโอวาทแล้วก็ออกปฏิบัติ นับแต่พระราชามหากษัตริย์ พ่อค้าประชาชนคนธรรมดาลงมา ปฏิบัติแบบเดียวกันหมด ไม่มีว่าข้าเป็นกษัตริย์ ข้าเป็นเสนาบดี ไม่มี ศากยบุตรลูกศิษย์ ตถาคตอันเดียวกัน เข้ากันได้สนิทหมด นี่ละธรรมไปถึงไหนเข้ากันได้สนิท ไม่มีการที่จะถือชาติชั้นวรรณะฐานะสูงต่ำ เอามาอวดมาแบ่งกันไม่มี สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งทำลาย ถ้ามาอวดมาแบ่งแล้วทำลาย ระแคะระคายซึ่งกันและกัน ฐานะสูงอย่างนั้น อันนี้ต่ำ มาเหยียบย่ำทำลายกัน ส่วนธรรมนี้สูงแล้วทุกอย่าง ปฏิบัติตามธรรมสูงด้วยกันด้วยอรรถด้วยธรรม เสมอกัน มีความสนิทสนมตายใจกันได้ทั้งนั้น ท่านนำธรรมเหล่านี้มาปฏิบัติท่านก็สงบร่มเย็น เป็น สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ของพวกเราตลอดมาทุกวันนี้

ที่นี่ย่นเข้ามาหาวัดป่าบ้านตาดที่เคยปกครองพระเณรทั้งหลายอยู่ ไม่ว่าจะมาจากเมืองนอกเมืองใน เมืองนอกคือประเทศต่าง ๆ มาอยู่ในวัดนี้ไม่น้อย และเมืองในก็คือเมืองไทยเราทั่วประเทศมาอยู่ที่นี่ ท่านอยู่ด้วยกันด้วยความผาสุก ท่านไม่ยกเรื่องฐานะสูงต่ำอวดดีอวดแบ่งอย่างนั้นเข้ามาเคลอะเคล้า ซึ่งเป็นพินเป็นไฟจะเผาไหม้กัน เข้ากันไม่สนิท ท่านเอาแต่ธรรมล้วน ๆ มาหากัน อยู่ด้วยกันด้วยความเป็นธรรม แนะนำตักเตือนกันได้ ใครผิดใครถูกประการใดก็แนะนำตักเตือนสั่งสอนกันได้

เราที่เป็นอาจารย์สอนคนเราจะยกตัวอย่างให้พี่น้องทั้งหลายฟังนะ สมควรว่าเป็นอาจารย์สอนพระสอนเณรสอนประชาชนใหม่ เราพูดให้ฟังชัดเจน ตัวเราเองเป็นผู้เป็นที่อยู่เราแต่ก่อนเป็นกระต๊อบเล็ก ๆ เราทำงานอะไรอยู่ก็ไม่รู้แหละ แล้วมองดูนาฬิกา ความเข้าใจของเราว่านาฬิกาเลยเวลาปิดกวาดไปแล้ว ตามธรรมดามันปิดกวาด ๔ โมง ปิดกวาดกันทั่ววัด ต่างคนต่างมีนาฬิกา ไม่ต้องเคาะระฆังอะไรให้ทราบ ถึงเวลาแล้วต่างคนต่างออก ที่นี้เราก็ดูนาฬิกาของเรา มองดูนาฬิกาเข้าใจว่ามัน ๔ โมง ๒๐ นาทีไปแล้ว ปุ๊บปุ๊บออกจากที่เลย เพราะการทำข้อวัตรปฏิบัติเรากับพระกับเณรเหมือนกัน ดีไม่ดีเรารวดเร็วยิ่งกว่าพระ สมัยที่ยังหนุ่มน้อยนะ การทำข้อวัตรปฏิบัติเหมือนกันกับพระกับเณร ดีไม่ดีคล่องตัวกว่าพระกว่าเณรอีก

พอมองดูนาฬิกาเข้าใจว่ามันเลยเวลาแล้ว ปุ๊บปุ๊บโดดลงคว่ำไม้ตาดปิดกวาดออกไปศาลา ไม่เห็นพระสักองค์เดียวเลย มีแต่เรากวาดออกไป มีเณรหนึ่ง ชื่อเณรจรวด จรวดมันก็ลูกของพระ เตี้ยนมันก็อยู่นี่ละจรวด มันสึกออกไปมีลูกมีเมีย มันมา

ตั้งแต่เป็นเด็กแล้วก็มาเป็นเณรอยู่วัดป่าบ้านตาด มันรักษาศาลาอยู่นั้น มันเห็นเราปิดกวาดออกไปก็คงจะขวางตามันละ พอไปถึงชู่ละชิ เณรๆ เป็นยังไงพระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ขึ้นอย่างเต็ดนะ ถึงเวล่ำเวลาปิดกวาดแล้วทำไมจึงไม่เห็นใครมาปิดกวาด เป็นยังไงมันตายกันหมด แล้วใครจะกุสลาใครละ มันตายกันหมดทั้งวัดแล้ว เป็นยังไงเณร

คือเณรมันขัดตามัน มันก็เลยเอาไม้กวาดมากวาดแคว้งๆ จี้เณร ทื่อ เณร เป็นยังไงพระวัดนี้มันตายกันหมดแล้วหรือ ใครจะกุสลาใคร ถึงเวล่ำเวลาไม่รู้กันหรือ เณรก็บอกว่าเวลานี้นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที คือ ๔ โมงปิดกวาด เข้าใจไหมละ กำหนดกัน ๔ โมงปิดกวาด เราดูนาฬิกาเข้าใจว่า ๔ โมง ๒๐ นาทีเลยปิดกวาดออกมา เณรบอกว่า นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที พอว่าเท่านั้นเราก็ออ ขึ้นเลย เณรก็ซ้ำอีกว่า นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที เออ ถ้าอย่างนั้นหยุดๆ ขึ้นทันที เข้าใจไหมละ หยุดๆ อย่ามาปิดกวาดมันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด นั่นเห็นไหมละ ที่แรกแปดจะกั๊ดจะฉีก พอเณรว่าอย่างนั้นเราก็ออ หยุดๆ อย่ามาปิดกวาดจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าของเรา เดินปั้งๆ กลับคืนเลย

นักธรรมจะต้องเป็นอย่างนั้นใช่ไหม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ที่แรกเข้มข้นเหมือนว่าจะตัมยาพระทั้งวัดเลยทีเดียว พระไม่เห็นมาปิดกวาดถึงเวลาแล้ว มันเป็นยังไง ใครจะกุสลาใครมันตายกันหมดทั้งวัดแล้ว พอเณรตอบมาเท่านั้น มันเป็นบ้าเราคนเดียว นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที ออ ขึ้นเลย เณรก็ซ้ำอีกว่า นาฬิกาฟังได้ ๓ โมง ๒๐ นาที เอ้า ถ้ามันหยุดๆ ทันทีเลยนะ เอ้าหยุดๆ เดี่ยวมันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด ใครอย่ามาปิดกวาดถ้าไม่อยากเป็นบ้า เราจะไปชำระบ้าของเราเอง เดินกลับปู้ป้อๆ เลย

เณรมันคงจะหัวเราะแหละ เวลาพระมาคงจะเล่าให้พระฟัง นี่เหตุผลเข้าใจไหมจะไปถือว่าเราว่าเขาว่าใหญ่ว่าน้อยไม่ได้ ความผิดความถูกเป็นธรรม ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เป็นธรรม นี่เราก็ออมรับด้วยความเป็นธรรม จะกั๊ดจะฉีกพระอยู่ สุดท้ายก็เลยให้พระมากั๊ดฉีกเราคนเดียว มาปกครองพระเณรยังไงอาจารย์ผีบ้างนี่ จะว่าอย่างนั้นก็ได้อะไรไหม เอาตัมยาเสียไม่ดีหรือ พระเณรว่าอย่างนั้นเราก็ออมรับท่านเพราะเราผิดใช้ไหม แต่ท่านก็ไม่ทำ นี่ความเป็นธรรม ท่านทั้งหลายให้จำเอา

การปกครองหมู่เพื่อนเราไม่ได้เอาอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ เข้ามาปกครอง เราเอาธรรมเป็นเครื่องปกครอง ดังเวลานี้ก็ทราบ ชัดกับธรรมเหล่านี้ ชัดกับศาสนายู่มากทีเดียว ได้ทราบมาภายใน ไ้อ้พวกอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ เวลานี้กำลังแบ่งอำนาจป่าเถื่อนของตน กำลังเป็นบ้าอำนาจ นี่ฟังว่าจะมาสั่งให้หมอัจฉริธรรมหนีไป เพราะหมอัจฉริธรรมนี้เป็นคนของหลวงตาบัว ฟังซินะมันฟังได้ไหม หมอัจฉริ

ธรรมที่ทำงานอยู่สำนักงานพุทธศาสนา นี่จะสั่งให้ย้ายหนี เพราะคนๆ นี้เป็นคนของ หลวงตาบัว

เราฟังเฉยๆ เราทราบมาอย่างนี้นะ จะเป็นความจริงแค่ไหนแล้วค่อยพิจารณากันไป ว่าเป็นคนของหลวงตาบัวนายแพทย์จักรธรรมนี้ แล้วถือหลวงตาบัวเป็นข้าศึก จะย้ายไป ฟังว่าจะย้าย อย่างน้อยย้าย มากกว่านั้นอาจจะตั้มยาหม้อจักรธรรมก็ได้ เพราะอำนาจปาๆ เกื่อนๆ มันกำลังหลงน้ำลายบ้ามัน สั่งลุ่มลุ่มห่า บ้าป่าๆ เกื่อนๆ บ้าอำนาจ บ้ายศ เตี้ยนี้กำลังเป็นบ้ายศ ในวงรัฐบาลของเรานี้แสดงฤทธิ์เดชผิดปรกติ มากเวลานี้ ในสายตาของธรรม ธรรมดูด้วยความเป็นธรรมล้วนๆ

อย่างที่ว่าหม้อจักรธรรมนี้เป็นคนของหลวงตาบัว มันฟังได้ไหม หม้อจักรธรรม เป็นคนของประชาชนทั่วประเทศ นี่ซิมันเข้ากันไม่ได้ ทีนี้ถ้าเราพูดตามหลักธรรมแล้ว หม้อจักรธรรมเป็นคนของประชาชน ไม่ใช่เป็นคนของหลวงตาบัว จะย้ายหม้อจักรธรรมไม่ได้ ผิด กระทบเมืองไทยเราหมดเลย นี่ถ้าพูดตามหลักธรรม นี่เขาจะสั่งเขา จะย้ายแบบไหน เขาจะตั้มยาแบบไหน ด้วยอำนาจปาเกื่อนเรายังไม่ทราบได้นะ เรา คอยฟังไป

เวลานี้กำลังแสดงฤทธิ์อำนาจปาเกื่อน กำลังแสดงฤทธิ์ออกมาทางศาสนา เฉพาะอย่างยิ่งก็มาโดนหลวงตาบัวนี่ละ อะไรอะอะไรก็ว่าคนหลวงตาบัว ถ้าเป็นคนหลวงตาบัว จะย้ายมันหมด จะตั้มยามันหมดเข้าใจไหม ลักษณะเป็นอย่างนั้น เทียบกันได้ แล้ว นี่เราก็ตราบเป็นอย่างนี้แหละ นี่เป็นคนของประชาชน มาย้ายเขาทำไม ถ้าไม่เป็น บ้าว่านั่นเลย ถ้าคนเป็นบ้าถึงย้ายไป อันนี้เป็นคนของคนนั้นคนนี่ เป็นคนของประชาชน

เราก็คือเป็นอาจารย์ของคนทั่วประเทศของประชาชนเหมือนกัน สอนด้วยความ เป็นธรรม ไม่มีอะไรผิดพลาดไปตรงไหนเลย พอที่จะมายกกว่าเป็นคนของหลวงตาบัว หลวงตาบัวทำความผิดพลาดต่อชาติบ้านเมืองที่ตรงไหน จึงต้องมาสั่งมาเสียบบังคับ คนของหลวงตาบัวให้เกิดความบอบช้ำไปตามๆ กันอย่างนี้ฟังไม่ได้เลยนะ ถ้าเป็นอย่าง นี้จริงๆ ผิด พูดตรงๆ ธรรมเป็นอย่างนี้นะ ธรรมยอมตรงไปตรงมา นี่เป็นคนของ ประชาชน ที่ย้ายเข้ามาก็ด้วยความเป็นธรรมๆ เหตุที่จะย้ายไปที่ไหนต้องมีธรรม ย้ายด้วยความเป็นธรรม อย่ามาย้ายด้วยอำนาจปาๆ เกื่อนๆ อวดฤทธิ์อวดเดชอวด อำนาจ อย่างนั้นใช้ไม่ได้เลย

ไม่ควรที่จะมาปกครองเมืองไทยเรา ไม่ควร ถ้าเป็นคนของรัฐบาลไม่ควรมาเป็น รัฐบาล มันเลอะเทอะไปหมด เหยียบย่ำทำลายหัวใจประชาชนทั้งประเทศให้บอบช้ำ ด้วยอึ่งอ่างสองสามตัวเท่านั้น ไม่สมควร นี่เราพูดตามความเป็นธรรม เราไม่ได้พูด นอกเหนือไปจากนี้ ที่ย้ายหม้อจักรธรรมออกไปว่าเป็นคนของหลวงตาบัว หม้อจักร

ธรรมไม่ใช่คนของหลวงตาบัว ไม่ออก นี่ถ้าพูดตามหลักธรรมนะ เราเป็นคนของประชาชน เอาออกทำไม ผู้ย้ายเป็นคนของใครจึงต้องมาย้ายอย่างนี้ มันต้องย้อนกันเข้าละ นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนี้

มันป่าเถื่อนเข้าไปทุกวันๆ นะเวลานี้ เราวิตกวิจารณ์กับชาติบ้านเมืองของเราอยู่ เฉพาะอย่างยิ่งวงรัฐบาลรู้สึกจะแหวกแนว แสดงฤทธิ์แสดงอำนาจป่าๆ เถื่อนๆ ออกมาให้แสดงหูแสดงตา บอบข้ำจิตใจประชาชน จนกระทั่งวงศาสนาก็ถือเป็นข้าศึกแล้วเวลานี้ จากนั้นรัฐบาลกับศาสนาก็เป็นข้าศึกของกัน เวลานี้รัฐบาลเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ปกครองบ้านเมืองก็เท่ากับเป็นเพศฆาตของศาสนาก็ได้ ไม่ผิดกัน เพราะเป็นผู้ใหญ่จะทำอะไรๆ ก็ได้

เราไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น เพราะธรรมไม่อำนาจ การปกครองบ้านเมืองต้องปกครองด้วยความเป็นธรรม อำนาจใดที่เป็นธรรมที่จะนำมาบังคับบัญชา เอา ให้ทำตามกฎหมาย กฎหมายเป็นธรรมแล้ว กฎหมายมาจากธรรม ธรรมมาเป็นกฎหมาย แล้วที่นี้ออกจากกฎหมายแล้ว ถ้าคนชั่วไปครองกฎหมายแล้วกฎหมายนี้จะกลายเป็นกฎหมาย กฏหมอน กฎหมา กฎหมัดไป เป็นไปได้ทุกอย่าง แล้วแต่ล้นมันจะเดินไปอย่างไร มันพาดินไปได้หมดอำนาจบาตรหลวง พุดก็โพเพราะเพราะพริ้ง หลอกหลวงเขาให้เคลิ้มหลับ ผู้ดีมี ผู้ชั่วมี ผู้ฉลาดมี ผู้โง่มี มันจะหลงไปตามด้วยกันทุกคนเธอมนุษย์เรา ความผิดถูกชั่วดีเคยฟังกันมาแต่วันเกิดทำไมจะไม่รู้จัก

นี่ละมันน่าคิดมากนะเวลานี้ ว่าเป็นคนหลวงตาบัว หลวงตาบัวนี้กระเทือนศาสนานะ ไม่ใช่เรื่องธรรมดา จะถือศาสนาเป็นข้าศึก ขึ้นชื่อว่าศาสนาจะไม่ให้มีในเมืองไทยแล้วละ คนของหลวงตาบัวๆ นี่คนของศาสนานั่นเอง พุดง่ายๆ มันจะเข้าตรงนั้นแล้วนะเวลานี้ เราทราบอย่างนี้ละ จะจริงหรือเท็จก็ทราบมาอย่างนี้ เราก็พูดตามความเป็นจริงของอรรถของธรรม เราไม่หาเรื่องหาราวใส่ผู้ใดเลย ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วผิดเป็นอย่างไรว่านี่ มาบังคับบัญชาสั่งย้ายอย่างนั้นสั่งย้ายอย่างนี้ ด้วยอำนาจป่าเถื่อนของตัวเอง แบ่งเหมือนอึ่งอ่างอย่างนี้ใช้ไม่ได้

วัวคือเรื่องของธรรม วัวใหญ่โตมาก ให้มองดูธรรมบ้าง อย่าไปอวดอึ่งอ่างพองตัวๆ แล้วอึ่งอ่างนั้นละมันท้องระเบิด ท้องแตกคืออึ่งอ่าง มันแบ่งตัวมันออกแข่งกันกับวัวทั้งตัว แล้วจะแบ่งอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เถื่อนๆ อึ่งอ่างของตัวเอง ไปแข่งธรรมแข่งกรรม มันแข่งไม่ได้นะ เตี้ยวท้องเจ้าของจะระเบิดนะ ให้พากันรู้เนื้อรู้ตัวเสีย เราเป็นลูกชาวพุทธอย่าหลงยศหลงลาภ อย่าเป็นบ้ายศบ้ำลาภจนเกินไป จนมองเห็นประชาชนเป็นหมาไปหมด เห็นเป็นเทวดาตั้งแต่เรา

เทวดาเขาก็ไม่รับคนประเภทนี้ ในเทวดาชั้นไหนก็ไม่เคยมี คนที่เบ่งๆ ต่อประชาชนทั้งหลายให้ได้รับความบอบช้ำ ตายไปแล้วได้ไปสวรรค์ คนนี้เขาเก่งนะ เขาเบ่งกับประชาชนเขาไปสวรรค์ เทวดาบนสวรรค์เขาจะไม่รับไว้เหมือนกัน แล้วมันจะไปอยู่โลกไหนก็ไม่ทราบ คอยดูคนประเภทนี้มันจะไปอยู่โลกไหนเราคอยดูก็แล้วกัน เรื่องป่าช้าไปด้วยกันทุกคน ตายแล้วไม่เผาก็ฝัง ไม่งั้นแมลงวันตอมหึ่งๆ เหมือนกันหมดไม่มีใครต่างกัน เวลานี้ก็มีแต่พองตัวลืมนเนื้อลืมนตัวไปด้วยอำนาจป่าๆ เกื่อนๆ เท่านั้นเอง เรื่องธรรมท่านไม่เป็นป่าเป็นเถื่อน ท่านเป็นธรรมล้วนๆ นี่ก็เป็นธรรมสอนโลก ใครอย่าเป็นอย่างนั้นนะ

อำนาจป่าๆ เกื่อนๆ อย่านำมาใช้ในโลก ในหลาน ในผ้า ในเมียเหมือนกัน ผัวผิดให้ยอมรับว่าผิด เมียผิดให้ยอมรับว่าผิด ลูกผิดให้ยอมรับว่าผิด พ่อแม่ผิดให้ยอมรับว่าผิด อยู่กันได้กระทั่งวันตาย ครอบครั้วัวเมียคู่นี้ ถ้าป็นเกลียวกันแล้วเยอหยิ่งจองหอง ตัวผิดไม่ยอมรับผิด ถือสิทธิ์เป็นผ้าบ้าง ถือสิทธิ์เป็นเมียบ้าง ถือสิทธิ์เป็นลูกบ้าง แมก็ถือสิทธิ์เป็นแม่ ทะเลาะกันหาเหตุผลไม่ได้ แผลกครอบครั้วัวนี้ะ ต้องเอาศีลเอาธรรมเป็นเครื่องยอมรับกันอยู่กันได้ นี่โลกเราจะอยู่กันได้ด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยความถูกต้องดีงาม ไม่ได้อยู่ได้ด้วยอึ่งอ่างพองตัว อำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ เอามาใช้ในเมืองไทยซึ่งเป็นเมืองของชาวพุทธแล้วยิ่งขัดกันมากมาย ไม่ควรจะนำมาใช้เลย ขัดกันที่สุดเลย เราเตือน

นี่ละธรรมเหนือโลก ใครจะว่าเราเป็นภัยต่อผู้ใดก็ตาม เราไม่เคยเป็นภัยต่อผู้ใด สอนโลกด้วยความเมตตาล้วนๆ ความผิดความพลาดสอนบอกตามความผิดความพลาด จะว่าหยาบหรือละเอียดเรื่องราวมันเป็นอย่างนั้นก็เดินไปตามเรื่องราว เรื่องราวเป็นหลุมเป็นบ่อก็เดินไปตามหลุมตามบ่อ แม้ที่สุดไปเจอเอาส้วมก็เหยียบส้วมไป ไม่มีทางไปทางอื่นก็ต้องไปอย่างนั้นได้ ใ้เรื่องการพูดการจาไพเราะเพราะพริ้งสำนวนอ่อนหวาน หรือกระแทกแตกตันดูต่ำว่ากล่าวเป็นทางเดินของธรรม ธรรมท่านควรจะทำวเดินยังงิท่านเดินของท่านอย่างนั้น จะหลีกไปไม่ได้ไม่ใช่ธรรม ทางเดินอยู่ตรงนี้ก็ ต้องไปนี้เรียกว่าธรรม

การแนะนำสั่งสอนโลกมีทั้งหยาบทั้งละเอียด เพราะโลกพูดง่าย ๆ มันเต็มไปด้วยความหยาบ หาความละเอียดไม่ค่อยมี ธรรมก็ต้องเหยียบไปหาที่ความหยาบ เขาก็หาว่าธรรมหยาบเสีย ตัวมุตรตัวคุณนั้นเขาหาว่าเป็นเทวบุตรเทวดา หรือเป็นแก้วเป็นแหวนมาจากไหนก็ไม่ทราบ กับคนจิตใจที่มีความลามกจกเปรตขนาดนี้แล้วจะไม่ยอมรับความดี จะรับตั้งแต่ความชั่วเอามาเผาตัวเองและเผาคนอื่นเท่านั้น

วันนี้ก็ได้พูดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องเข้าพรรษาออกพรรษาลงถึง การบ้านการเมือง ในนามของธรรมว่าเป็นธรรมสอนโลก เราก็สอนไปตามหลักความจริงอย่างนี้ ขอให้พินิจพิจารณา การที่พูดอย่างที่ว่านี้จะโยกย้ายกันด้วยความไม่เป็นธรรมผิดทั้งนั้น ไม่ควรอย่างยิ่ง ใครเอาอำนาจอำนาจปาเถื่อนมาใช้ไม่ได้ คนๆ นี้ไม่สมควรจะอยู่ในตำแหน่ง เอาอำนาจปาเถื่อนมาบีบบังคับผู้น้อย มาบีบบังคับประชาชน หรือหน่วยราชการต่างๆ มาบีบบังคับด้วยอำนาจปาเถื่อนใช้ไม่ได้เลย คนๆ นี้ถ้าควรขับให้ขับออกหนี ควรเตือนให้เตือน ว่าไม่ถูกก็ให้บอกว่าไม่ถูก หนักกว่านั้น หนักเข้าไปๆ ควรเขี่ยๆ เลย คนประเภทนี้หนักประเทศ ทำลายประเทศชาติทำลายจิตใจของคนทั้งประเทศให้บอบช้ำไปตามๆ กันใช้ไม่ได้ เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น พูดอย่างตรงไปตรงมา เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ละแล้วมีอะไรที่จะพูดอีกบ้างละ หรือไม่มีนะ เท่านั้นเสียก่อน ละมันเหนื่อยเราก็เหนื่อย

เอ้อ ที่นี้ยังมีเงื่อนไขต่ออีกนะ เงื่อนไขต่อเล็กน้อย ในวัดหลวงตาบัวนี่นะ สำหรับพระเถระเท่าที่เราผ่านมาในการปกครองใกล้ชิด คือปกครองพระเถระใกล้ชิดติดพันกันมาตลอด เราไม่เคยเห็นพระองค์ไหนที่ปากเประปากแปะปากบอน เที้ยวยุแห่ยกอ่อกวน คนนั้นคนนี้ องค์กรนั้นองค์กรนี้ได้รับความบอบช้ำ ไม่มี แต่ในคร้วเราไม่ไว้ใจ มีไหมในคร้ว พวกปากบอนพวกยุแห่ยกอ่อกวน พวกอยู่ไม่เป็นสุข พวกหมาขี้เรื้อนอยู่ในคร้วมีไหม เราอยากถามหา ถ้ามีไล่หนีให้หมดไม่ให้อยู่นะ ในคร้วมันมามันไม่ได้ภาวนา มันจะหาเรื่องหาราวคนอื่น หายกโทษคนอื่น คนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี แล้วก็ปากบอนนั้นละไป เที้ยวยุแห่ยกอ่อกวนคนนั้นคนนี้ ให้คนอยู่ดี ๆ ให้แตกร้างกัน มีไหมในคร้วของวัดป่าบ้านตาด

มันไม่ได้มาปฏิบัติธรรม หาตั้งแต่ยุแห่ยกอ่อกวน หาแต่เรื่องแต่ราว ดีไม่ดีเขียนจดหมายไปกวนคนอื่น ไปยุแห่ยกอ่อกวนคนอื่นให้เขาแตกร้างมีไหมอยู่ที่นี่ ถ้าเราจับได้ ยังไงก็บอกตรงๆ นะ ถ้าเราจับได้แล้วไม่มีอุทธรณ์เท่านั้นเอง ชี้ขาดทันทีเลย มันมีไหม ถ้าหากว่าจะมีอยู่บ้างไม่ถึงอันตรายให้รีบแก้ตัวเองนะ ถ้ามีมากควรหนีไปให้รีบหนี อย่าให้ได้ไล่ ถ้าผู้ไม่เป็นก็ให้ปฏิบัติตัวให้ดีก็แล้วกัน วันนี้มันมีเหตุผลกลไกที่จะมาเกี่ยวข้อง เราพูดถึงวัด วัดเราปกครองทั้งสองด้าน ทั้งฝ่ายคร้วฝ่ายผู้หญิง ทั้งฝ่ายพระด้วย แล้วพระเป็นอย่างนั้นๆ แล้วฝ่ายฆราวาสฝ่ายผู้หญิงเป็นยังไงเราก็ต้องถามมา เพราะเราเป็นผู้ปกครองนี่นะ ที่ถามมาย่อๆ นี้ พวกกันพิจารณาละ มันหายุแห่ยกอ่อกวนเรื่องนั้นเรื่องนี่ คนหนึ่งหาแต่เรื่อง ไม่ได้หาธรรมนะ หาแต่เรื่องนี้มีไหม มีเท่านั้นละ เอาแค่นี้ก่อน

ผู้กำกับ หลวงตาเมตตาให้อ่านนะครับ

ที่ รล ๐๐๐๓.๗/๒๕๓๔ สำนักราชเลขาธิการ พระบรมมหาราชวัง กทม. ๑๐๒๐๐

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานผ้าไตร

เรียน นายแพทย์ปราโมทย์ โสภาคย์

อ้างถึงหนังสือลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทาน
ผ้าพระกฐิน เพื่อเชิญไปทอดถวาย ณ วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี ในวันที่ ๒๒
ตุลาคม ๒๕๕๘ ความแจ้งอยู่แล้วนั้น ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่า
ละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานผ้าไตร ๑ ไตร จึงเรียนมา
เพื่อโปรดทราบ และกรุณาติดต่อในรายละเอียดเรื่องนี้ กับกองพระราชพิธีสำนัก
พระราชวังโดยตรงต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ ท่านผู้หญิงบุตรี วีระไวทยะ

รองราชเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทนราช
เลขาธิการ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz